Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora zasadajúca v päťčlennom zložení)

z 22. apríla 2026*

„Hospodárska súťaž – Kartel – Zneužitie dominantného postavenia – Odvetvie energetických nápojov – Inšpekcia nariadená Komisiou – Článok 20 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Pokračovanie inšpekcie v priestoroch Komisie – Zamietnutie Komisie nahradiť časť nákladov vyplývajúcich z tejto inšpekcie – Pojem ‚dodatočné náklady, ktoré vznikli len z dôvodu pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie‘“

Vo veci T-682/24,

Red Bull GmbH, so sídlom vo Fuschl am See (Rakúsko),

Red Bull Francúzsko SASU, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Red Bull Nederland BV, so sídlom v Soesterbergu (Holandsko),

v zastúpení: H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler, F. Dethmers a A. Visontai-Knor, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: T. Franchoo, M. Jakobs a I. Naglis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora zasadajúca v päťčlennom zložení),

v zložení: predseda komory E. Buttigieg, sudcovia J. Schwarcz, M. Kăncheva (spravodajkyňa), E. Tichy-Fisslberger a F. Bestagno,

tajomník: S. Jund, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 20. januára 2026,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Svojou žalobou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyne, Red Bull GmbH a jej dcérske spoločnosti Red Bull France SASU a Red Bull Nederland BV, domáhajú zrušenia rozhodnutia Európskej komisie z 23. októbra 2024 (vec AT.40819), ktorým Komisia čiastočne zamietla náhradu dodatočných nákladov, ktoré im podľa ich názoru vznikli v dôsledku pokračovania inšpekcie nariadenej na základe článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) v priestoroch Komisie v Bruseli (Belgicko) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Red Bull France SASU a Red Bull Nederland BV sú dcérskymi spoločnosťami Red Bull GmbH. Tieto tri spoločnosti sú súčasťou skupiny Red Bull (ďalej len „Red Bull“) a pôsobia v odvetví výroby energetických nápojov, ktoré uvádzajú na trh v Európskej únii a v Európskom hospodárskom priestore (EHP), najmä pod ochrannou známkou s rovnakým názvom ako táto skupina.

Sporná inšpekcia

3 Rozhodnutím z 8. marca 2023 Komisia na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 nariadila inšpekciu, ktorá sa uskutočnila od 20. do 24. marca 2023 v priestoroch žalobkýň vo Fuschl am See (Rakúsko), v Paríži (Francúzsko) a Amsterdame (Holandsko).

4 Na záverečnom stretnutí v rámci inšpekcie v priestoroch žalobkýň, ktoré sa konalo 24. marca 2023 vo Fuschl am See, Komisia informovala zástupcov spoločnosti Red Bull o pokračovaní inšpekcie v jej priestoroch v Bruseli na účely preskúmania skopírovaných dokumentov a dodatočných údajov, ktoré mali žalobkyne poskytnúť neskôr.

5 Inšpekcia pokračovala v priestoroch Komisie v Bruseli od 14. do 20. júna 2023 a od 29. augusta do 29. septembra 2023.

Korešpondencia medzi účastníkmi konania pred prijatím napadnutého rozhodnutia

6 Listom z 25. januára 2024 Komisia informovala žalobkyne o možnosti predložiť odôvodnenú žiadosť o náhradu dodatočných nákladov, ktoré vznikli v dôsledku pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli. K tomuto listu bol pripojený dokument s názvom „Zásady náhrady dodatočných nákladov v prípade pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie“.

7 Žalobkyne 25. apríla 2024 predložili Komisii žiadosť o náhradu dodatočných nákladov, ktoré vznikli v dôsledku pokračovania inšpekcie v jej priestoroch v Bruseli. Touto žiadosťou sa žalobkyne domáhali náhrady cestovných výdavkov a výdavkov na ubytovanie svojich zamestnancov a ich advokátov prítomných v Bruseli, denných diét vyplácaných týmto zamestnancom, ako aj všetkých odmien ich advokátov, vrátane odmien fakturovaných druhou advokátskou kanceláriou, ktorá bola poverená popri rakúskej advokátskej kancelárii, ktorá ich obvykle zastupovala.

8 Žalobkyne a Komisia si následne vymenili rozsiahlu korešpondenciu, ktorá vyústila až do prijatia napadnutého rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie

9 Dňa 23. októbra 2024 prijala Komisia napadnuté rozhodnutie.

10 V napadnutom rozhodnutí Komisia najprv pripomenula svoje stanovisko, pričom odkázala na niektoré zo svojich predchádzajúcich listov, a to že bola povinná nahradiť len dodatočné náklady, ktoré vznikli kontrolovanému podniku len z dôvodu pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie s vylúčením nákladov, ktoré by v každom prípade vznikli, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch tohto podniku, ako je odmena advokáta. Komisia dodala, že toto stanovisko zodpovedá prístupu vyplývajúcemu z rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571, bod 90).

11 Pokiaľ ide konkrétne o odmenu advokáta, Komisia s odkazom na niektoré zo svojich predchádzajúcich listov pripomenula, že počas inšpekcie v marci 2023 vo svojich priestoroch Red Bull neustále využívala pomoc advokátov, takže náklady na advokáta vynaložené v rámci pokračovania inšpekcie v Bruseli sa nemajú považovať za dodatočné náklady, ktoré je možné nahradiť. Komisia tiež uviedla, že samotné žalobkyne v niektorých svojich listoch pripustili, že ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, obrátili by sa na advokátov. Komisia preto rozhodla, že nenahradí odmenu advokáta požadovanú spoločnosťou Red Bull.

12 Pokiaľ ide o ostatné náklady, Komisia napokon uviedla, že súhlasí s náhradou požadovaných nákladov v plnej výške na základe súm, ktoré Red Bull uviedla v excelovskej tabuľke pripojenej k jednému z jej predchádzajúcich listov.

Návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť požadované náklady v plnej výške,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

14 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne otázky

15 Najskôr je potrebné preskúmať druhý žalobný návrh, ktorého cieľom je dosiahnuť, aby Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť nahradiť náklady požadované žalobkyňami v plnej výške, a následne prvý žalobný návrh, ktorým sa navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O druhom žalobnom návrhu, ktorým sa navrhuje, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť náklady požadované žalobkyňami v plnej výške

16 Svojím druhým žalobným návrhom žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd zaviazal Komisiu na náhradu požadovaných nákladov v plnej výške.

17 Treba konštatovať, že takýto návrh má v podstate za cieľ dosiahnuť, aby Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť vrátiť žalobkyniam všetky nimi požadované náklady.

18 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že v rámci preskúmania zákonnosti na základe článku 263 ZFEÚ súdu Únie neprináleží dávať príkazy inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie (pozri rozsudok zo 14. marca 2024, D & A Pharma/Komisia a EMA, C-291/22 P, EU:C:2024:228, bod 160 a citovanú judikatúru).

19 V dôsledku toho sa druhý žalobný návrh musí odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci.

O prvom žalobnom návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia

20 Na podporu návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na protiprávnosti zamietnutia Komisie nahradiť požadované náklady v plnej výške z dôvodu údajne neprimeranej povahy pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli, druhý na nedostatočnom odôvodnení, tretí na nesprávnom právnom posúdení pri výklade pojmu „dodatočné náklady“, ktoré vznikli v dôsledku pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli v zmysle rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), a na nesprávnom posúdení skutkových okolností, ktoré viedli k zamietnutiu náhrady odmeny advokáta v plnej výške, a štvrtý na porušení ich práva na obhajobu.

21 Na úvod treba uviesť, že hoci Komisia v napadnutom rozhodnutí odmietla nahradiť žalobkyniam požadovanú odmenu advokáta, súhlasila so zaplatením všetkých ostatných nákladov, ktorých náhrada sa požadovala v excelovskej tabuľke predloženej spoločnosťou Red Bull, a to cestovných nákladov a nákladov na ubytovanie zamestnancov a advokátov prítomných v Bruseli, ako aj denných diét, ktoré táto skupina musela vyplatiť týmto zamestnancom (pozri bod 12 vyššie). Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je pre žalobkyne aspoň čiastočne priaznivé.

22 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, aby samotné zrušenie aktu bolo spôsobilé vyvolať právne následky a aby tak žaloba mohla svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal. Záujem na konaní teda predstavuje podstatnú a prvú podmienku akejkoľvek žaloby (pozri rozsudok z 15. júna 2023, Shindler a i./Rada, C-501/21 P, EU:C:2023:480, bod 63 a citovanú judikatúru).

23 Žalobkyne, ktorým bola na pojednávaní položená otázka týkajúca sa ich záujmu na konaní, pokiaľ ide o prvý žalobný návrh, najprv v podstate tvrdili, že uvedený žalobný návrh sa má vykladať v tom zmysle, že navrhujú zrušenie napadnutého rozhodnutia len v rozsahu, v akom im Komisia odmietla uhradiť požadovanú odmenu advokáta a následne toto tvrdenie opravili a spresnili, že naopak navrhujú zrušenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, a to aj v rozsahu, v akom Komisia súhlasila s tým, že im nahradí iné náklady, než je odmena advokáta.

24 S prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci sa Všeobecný súd domnieva, že musí *ex offo* vzniesť otázku existencie záujmu žalobkýň na konaní, pokiaľ ide o ich návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu. Treba totiž konštatovať, že zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia súhlasila s tým, že žalobkyniam nahradí iné náklady, než je odmena advokáta (pozri bod 21 vyššie), im nemôže priniesť výhodu, ktorá by mohla odôvodňovať záujem na konaní v zmysle judikatúry citovanej v bode 22 vyššie.

25 Z toho vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako čiastočne neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej Komisia súhlasila s náhradou iných nákladov žalobkýň než odmeny advokáta.

26 Pokiaľ ide o zostávajúcu časť prvého žalobného návrhu, Všeobecný súd najprv preskúma štvrtý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňami, potom druhý žalobný dôvod a napokon prvý a tretí žalobný dôvod.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu

27 Žalobkyne na podporu štvrtého žalobného dôvodu uvádzajú tri výhrady.

28 V prvom rade žalobkyne tvrdia, že podnik môže organizovať svoju obhajobu sám. Pripomínajú, že z článku 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 vyplýva, že každý obvinený má právo obhajovať sa osobne alebo prostredníctvom obhajcu podľa vlastného výberu. Žalobkyne z toho vyvodzujú, že Komisii neprináleží rozhodovať o tom, čo podnik potrebuje alebo nepotrebuje na svoju obhajobu. Tvrdia, že práve z dôvodu pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli boli nútené poveriť zastupovaním druhú advokátsku kanceláriu. Podľa žalobkýň Komisia prijatím reštriktívneho výkladu svojej povinnosti nahradiť dodatočné náklady určila povahu a rozsah prostriedkov obhajoby, ktoré si má dotknutý podnik zvoliť. Komisia teda tým, že im odmietla nahradiť odmenu advokáta, ktorá vznikla z dôvodu pokračovania inšpekcie v Bruseli, obmedzila ich slobodu zvoliť si prostriedky obhajoby, ktoré považujú za potrebné a vhodné.

29 V druhom rade žalobkyne tvrdia, že „rozpočtové právo Európskej únie“ sa na ne nevzťahuje, takže Komisia sa na toto právo nemohla odvolávať pri určení primeranosti nákladov na obhajobu, ktorých náhradu požadovali.

30 V treťom rade sa žalobkyne sťažujú na to, že Komisia uplatnila údajne neprimerané požiadavky na dokazovanie pri určovaní dodatočných nákladov, ktoré vznikli z dôvodu pokračovania inšpekcie v jej priestoroch v Bruseli. Na preukázanie toho, že štyria zamestnanci spoločnosti Red Bull, ktorí boli prítomní v Bruseli počas pokračovania inšpekcie, avšak do priestorov Komisie sa nedostavili, sa na nej skutočne zúčastnili, vyžadovala táto inštitúcia predloženie čestných prehlásení, v ktorých mali tieto osoby potvrdiť svoju účasť na inšpekcii. Vzhľadom na možné trestnoprávne dôsledky v prípade čestných prehlásení, ktoré nie sú pravdivé, žalobkyne vytýkajú Komisii, že vyžadovala tak vysokú úroveň dokazovania.

31 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň a tvrdí, že prvá výhrada je nedôvodná, druhá výhrada je neúčinná a tretia výhrada je neúčinná a neprípustná.

32 Pokiaľ ide v prvom rade o údajný zásah do slobody žalobkýň zvoliť si prostriedky obhajoby, treba konštatovať, že žalobkyniam v skutočnosti nič nebránilo v tom, aby si pri pokračovaní inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli slobodne organizovali svoju obhajobu.

33 Z dokumentov predložených žalobkyňami v rámci tohto konania totiž vyplýva, že rozhodli, že ich v Bruseli bude zastupovať advokátka z rakúskej advokátskej kancelárie, ktorá im zvyčajne poskytuje právnu pomoc a už bola prítomná počas inšpekcie v priestoroch žalobkýň vo Fuschl am See, jeden alebo viacerí advokáti druhej advokátskej kancelárie v závislosti od príslušného obdobia a v niektoré dni viacerí ich zamestnanci. Okrem toho treba konštatovať, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň neboli v žiadnom prípade nútené poveriť druhú advokátsku kanceláriu, aby ich zastupovala pri pokračovaní inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli. Práve samotné žalobkyne sa totiž z vlastných dôvodov rozhodli poveriť túto kanceláriu.

34 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň mohli slobodne organizovať svoju obhajobu, pričom Komisia do takejto organizácie nezasahovala, čo stačí na zamietnutie prvej výhrady štvrtého žalobného dôvodu ako nedôvodnej.

35 Pokiaľ ide v druhom rade o údajné uplatnenie „rozpočtového práva Únie“ Komisiou na žalobkyne, treba hneď na úvod konštatovať, že hoci žalobkyne vo svojej žalobe odkazujú na „náklady na obhajobu“, ktoré im vznikli, táto výhrada sa v skutočnosti netýka odmeny advokátov, ktorej náhrada bola v napadnutom rozhodnutí zamietnutá. Z korešpondencie medzi účastníkmi konania pred prijatím napadnutého rozhodnutia a v rámci tohto konania predloženej žalobkyňami totiž vyplýva, že hoci Komisia odkázala na „rozpočtové právo Únie“, či dokonca ho uplatnila, tak to bolo výlučne vo vzťahu k cestovným nákladom, nákladom na ubytovanie a paušálnym náhradám, ktorých nahradenie bolo schválené, ale nie vo vzťahu k odmene advokáta.

36 Z toho vyplýva, že táto výhrada je v podstate namierená proti napadnutému rozhodnutiu v tom, že súhlasila s tým, že sa žalobkyniam nahradia iné náklady než odmena advokáta, takže je neprípustná z dôvodov uvedených v bodoch 21 až 25 vyššie.

37 Pokiaľ ide v treťom rade o uloženie údajne neprimeraných požiadaviek Komisiou žalobkyniam v súvislosti s dokazovaním pri určení vynaložených nákladov, treba hneď na úvod konštatovať, že ani táto výhrada sa netýka odmeny advokátov, ktorej náhrada bola v napadnutom rozhodnutí zamietnutá. Čestné prehlásenia, ktoré Komisia údajne vyžadovala, boli totiž predložené s cieľom preukázať, že štyria zamestnanci spoločnosti Red Bull, ktorí sa nenachádzali v priestoroch tejto inštitúcie, sa nachádzali v Bruseli na účely ich účasti na pokračovaní inšpekcie, a teda že cestovné výdavky, náklady na ubytovanie a paušálne náhrady vynaložené v tejto súvislosti žalobkyňami môžu byť z tohto titulu nahradené.

38 Z toho vyplýva, že táto výhrada je namierená proti napadnutému rozhodnutiu v rozsahu, v akom súhlasí s náhradou nákladov žalobkýň iných než odmeny advokáta, takže je neprípustná z dôvodov uvedených v bodoch 21 až 25 vyššie.

39 V každom prípade treba konštatovať, že z dokumentov predložených žalobkyňami v rámci tohto konania vyplýva, že samotné žalobkyne navrhli Komisii predložiť sporné čestné prehlásenia. V dôsledku toho žalobkyne nemôžu Komisii vytýkať, že im pri dokazovaní uložila neprimerané požiadavky. Navyše skutočnosť, že Komisia na základe jednoduchých faktúr odmietla nahradiť cestovné náklady a náklady na ubytovanie štyroch zamestnancov spoločnosti Red Bull, ktorí sa nedostavili do jej priestorov, a požadovať dodatočné dôkazy o tom, že ich prítomnosť v Bruseli skutočne súvisela s pokračovaním inšpekcie, nemožno na rozdiel od tvrdenia žalobkýň kritizovať a nepredstavuje neprimeranú dôkaznú požiadavku. Z toho vyplýva, že táto výhrada nie je v každom prípade dôvodná.

40 V súlade s vyššie uvedenými úvahami sa štvrtý žalobný dôvod musí zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

41 Na podporu svojho druhého žalobného dôvodu založeného na tom, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia, žalobkyne v podstate uvádzajú dve výhrady.

42 V prvom rade žalobkyne vytýkajú Komisii, že v napadnutom rozhodnutí sa odvolávala na korešpondenciu, ktorú si s nimi vymenila pred prijatím uvedeného rozhodnutia. Podľa žalobkýň mali byť všetky úvahy, ktoré viedli Komisiu k čiastočnému zamietnutiu ich žiadosti o náhradu, jasne uvedené v samotnom texte napadnutého rozhodnutia, aby mohli pochopiť dôvody, na ktorých sa zakladajú závery tohto rozhodnutia, a aby Všeobecný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Keďže to tak podľa nich nie je, žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 296 ZFEÚ.

43 V druhom rade žalobkyne tvrdia, že porovnávací scenár, ktorý Komisia použila pre porovnanie na výpočet dodatočných nahraditeľných nákladov, v rámci ktorého Komisia vychádzala z predpokladu, že žalobkyne by nepretržite využívali služby advokátov, ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, a nie v priestoroch Komisie v Bruseli, je nepochopiteľný a nepredstavuje dostatočné odôvodnenie. Na preukázanie tohto porovnávacieho scenára Komisia vychádzala z vety vybranej selektívne z listu žalobkýň, v ktorom žalobkyne uviedli, že ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, využívali by služby advokátov len príležitostne.

44 Žalobkyne dodávajú, že porovnávací scenár použitý Komisiou je nepresný. Komisia totiž nevysvetlila dôvody, pre ktoré si vybrala práve tento scenár spomedzi viacerých možných porovnávacích scenárov, a dostatočne ho nedefinovala. Komisia tiež nespresnila spôsoby pokračovania takejto inšpekcie, a to jej trvanie, počet pridelených zamestnancov alebo odpracovaný pracovný čas. Komisia nemôže mať bez týchto údajov istotu, že na výpočet dodatočných nahraditeľných nákladov použila „spravodlivý“ porovnávací scenár a nemôže spochybniť porovnávací scenár, ktorý si zvolili žalobkyne na určenie nákladov, ktoré im vznikli. V každom prípade je podľa žalobkýň porovnávací scenár použitý Komisiou len hypotetický. Žalobkyne tiež tvrdia, že Komisia si zvolila porovnávací scenár, ktorý je pre ňu najvýhodnejší.

45 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

46 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry má byť odôvodnenie, ktoré sa vyžaduje podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ, prispôsobené povahe dotknutého aktu, pričom má jasným a jednoznačným spôsobom uvádzať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, na povahu uvádzaných dôvodov, ako aj na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen vzhľadom na znenie aktu, ale aj vzhľadom na jeho kontext a na všetky právne normy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok z 23. januára 2025, Neos/Ryanair a Komisia, C-490/23 P, EU:C:2025:32, bod 34 a citovanú judikatúru).

47 Treba tiež zdôrazniť, že povinnosť odôvodniť rozhodnutia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá súvisí s legálnosťou sporného aktu z meritórneho hľadiska (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67, a zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, EU:C:2002:143, bod 48). Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých toto rozhodnutie spočíva. Pokiaľ sú tieto dôvody postihnuté vadami, je nimi postihnutá legálnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, aj keď obsahuje vadné dôvody (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181).

48 V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa týmto aktom vyjadrila k žiadosti žalobkýň o náhradu dodatočných nákladov, ktoré im vznikli pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli.

49 Konkrétnejšie treba konštatovať, že v úvodnej časti napadnutého rozhodnutia Komisia pripomína svoju prax, podľa ktorej, ako už uviedla vo svojej predchádzajúcej korešpondencii so žalobkyňami, nahrádza dodatočné náklady vynaložené podnikom, ktoré vznikli len z dôvodu pokračovania inšpekcie v jej priestoroch. Komisia v ňom tiež vysvetľuje, že teda neuhrádza náklady, ktoré by takýto podnik v každom prípade vynaložil, ak by inšpekcia pokračovala v jeho vlastných priestoroch, a spresňuje, že sa domnieva, že je to tak v prípade odmeny advokáta.

50 Pri uplatnení týchto zásad na žiadosť žalobkýň o náhradu Komisia ďalej v bode 1 napadnutého rozhodnutia, nazvanom „Náklady na advokáta", vysvetľuje, že sa rozhodla neuhradiť odmenu advokáta, ktorej náhradu v plnej výške požadovala Red Bull, a to z týchto dvoch dôvodov: v prvom rade preto, že počas inšpekcie vykonanej v jej priestoroch v marci 2023 spoločnosti Red Bull nepretržite pomáhali advokáti, takže náklady na advokáta neboli dodatočnými nákladmi spojenými s pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli, a v druhom rade preto, že Red Bull vo svojej predchádzajúcej korešpondencii pripustila, že ak by inšpekcia pokračovala v jej priestoroch, využila by služby advokátov.

51 Pokiaľ ide o ďalšie náklady, Komisia v bode 2 napadnutého rozhodnutia, nazvanom „Ďalšie náklady", uvádza, že súhlasí s náhradou nákladov požadovaných žalobkyňami, ako bolo s nimi dohodnuté v korešpondencii.

52 Napadnuté rozhodnutie napokon v bode 3, nazvanom „Zhrnutie", obsahuje prehľadnú tabuľku rôznych nákladov, ktorých náhradu žalobkyne požadovali, a v ktorej je pri každej zo štyroch položiek nákladov, a to cestovných nákladov, nákladov na ubytovanie, denných diét a nákladov na advokáta, uvedená suma, ktorú Komisia súhlasí nahradiť.

53 Z toho vyplýva, že z napadnutého rozhodnutia jasne, podrobne a jednoznačne vyplýva odôvodnenie Komisie, aby sa žalobkyne mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a Všeobecný súd mohol vykonať svoje preskúmanie v zmysle judikatúry citovanej v bode 46 vyššie, takže je dostatočne odôvodnené, a teda v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 296 druhom odseku ZFEÚ.

54 Okrem toho treba konštatovať, že z tejto žaloby vyplýva, že žalobkyne mohli spochybniť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia, a to najmä zamietnutie nahradiť im požadované náklady na advokáta v plnej výške, čo preukazuje, že mohli pochopiť dôvody, na ktorých sú založené závery prijaté Komisiou v napadnutom rozhodnutí, hoci s nimi nesúhlasia.

55 Žiadne iné tvrdenie uvádzané žalobkyňami nemôže spochybniť dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

56 Pokiaľ ide v prvom rade o výhradu založenú na odkazoch Komisie v napadnutom rozhodnutí na korešpondenciu pred jeho prijatím, treba konštatovať, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň sú všetky úvahy, ktoré viedli Komisiu k čiastočnému zamietnutiu ich žiadosti o náhradu nákladov, jasne uvedené v samotnom texte napadnutého rozhodnutia, ako vyplýva z bodov 49 a 50 vyššie.

57 Okrem toho korešpondencia so žalobkyňami pred prijatím napadnutého rozhodnutia predstavuje kontext, do ktorého toto rozhodnutie patrí. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 46 vyššie ju možno zohľadniť na účely určenia, či Komisia v prejednávanej veci dodržala svoju povinnosť odôvodnenia.

58 V dôsledku toho žalobkyne nemôžu vytýkať Komisii, že sa v napadnutom rozhodnutí odvolávala na predchádzajúcu korešpondenciu s nimi.

59 Pokiaľ ide v druhom rade o výhradu založenú na údajnej nezrozumiteľnosti a nedostatočnom odôvodnení porovnávacieho scenára, ktorý použila Komisia pre porovnanie na účely výpočtu dodatočných nahraditeľných nákladov, treba konštatovať, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že tento porovnávací scenár je opísaný ako zodpovedajúci predpokladu, že by inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň.

60 V napadnutom rozhodnutí totiž Komisia vysvetľuje, že sa rozhodla nahradiť žalobkyniam náklady, ktoré vznikli výlučne z dôvodu pokračovania inšpekcie v jej priestoroch v Bruseli s výnimkou nákladov, ktoré by v každom prípade vznikli, ak by inšpekcia pokračovala v ich vlastných priestoroch. Pokiaľ ide o náklady na advokáta, Komisia spresňuje, že nepredstavujú takéto dodatočné náklady, pretože by v každom prípade vznikli, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň.

61 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň je tento porovnávací scenár v napadnutom rozhodnutí opísaný dostatočne zrozumiteľne a odôvodnene.

62 V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že takýto porovnávací scenár je zo svojej podstaty hypotetický, čo samotné žalobkyne uznávajú, pretože inšpekcia pokračovala v skutočnosti v priestoroch Komisie v Bruseli. V dôsledku toho nemožno od Komisie vyžadovať, aby v napadnutom rozhodnutí definovala „správny“ porovnávací scenár alebo poskytla k nemu ďalšie konkrétne podrobnosti.

63 Napokon treba konštatovať, že otázka, aký by bol najpravdepodobnejší alebo „najsprávnejší“ porovnávací scenár, patrí do dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, a je teda neúčinná v rámci žalobného dôvodu založeného na nedostatku odôvodnenia, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 47 vyššie. V dôsledku toho sú v rámci tohto žalobného dôvodu neúčinné tvrdenia žalobkýň, ktorých cieľom je preukázať, že mohli úplne interne zabezpečiť pokračovanie inšpekcie, ak by táto inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, alebo že porovnávací scenár použitý Komisiou bol nesprávny alebo bol pre túto inštitúciu najvýhodnejší, keďže sa týkajú dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, a nie jeho odôvodnenia.

64 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba druhý žalobný dôvod zamietnuť a nie je potrebné prijať opatrenie na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 89 ods. 3 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktoré navrhujú žalobkyne.

O prvom žalobnom dôvode založenom na protiprávnosti zamietnutia náhrady dodatočných nákladov z dôvodu neprimeranosti pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli

65 Žalobkyne tvrdia, že Komisia tým, že sa rozhodla pokračovať v inšpekcii vo svojich priestoroch v Bruseli, porušila zásadu proporcionality zakotvenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ. Podľa žalobkýň totiž pokračovanie inšpekcie v Bruseli neprispelo k účinnosti inšpekcie ani neumožnilo zabrániť nadmernému zásahu do fungovania spoločnosti Red Bull. Navyše takéto pokračovanie trvalo neprimerane dlho a bolo nevyhnutné len z dôvodu, že Komisia požiadala o údaje ako celok bez akéhokoľvek predchádzajúceho preskúmania ich relevantnosti a bez predchádzajúceho triedenia, a to v neprimeranom celkovom objeme 16,6 terabytov. Podľa žalobkýň bolo pokračovanie inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli samo osebe neprimerané a viedlo k vysokým nákladom, ktorých náhradu požadujú. Žalobkyne z toho vyvodzujú, že zamietnutie Komisie vrátiť požadované náklady v plnej výške je z tohto dôvodu protiprávne.

66 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň a vznáša námietku neprípustnosti prvého žalobného dôvodu.

67 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou si zásada proporcionality vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie nepresahovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné uchýliť sa k najmenej obmedzujúcemu, aby spôsobené ťažkosti neboli neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudky z 8. marca 2007, France Télécom/Komisia, T-339/04, EU:T:2007:80, bod 117, a z 25. novembra 2014, Orange/Komisia, T-402/13, EU:T:2014:991, bod 22).

68 V prejednávanej veci treba konštatovať, že tvrdenia uvedené žalobkyňami na podporu ich prvého žalobného dôvodu smerujú proti rozhodnutiu Komisie pokračovať v inšpekcii v jej priestoroch, a nie proti napadnutému rozhodnutiu v rámci tohto konania.

69 Hoci sa žalobkyne sťažujú na to, že pokračovanie inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli je podľa nich neprimerané, nijako nevysvetľujú, v čom je samotné napadnuté rozhodnutie neprimerané. Inými slovami, hoci je prvý žalobný dôvod založený na údajnom porušení zásady proporcionality, tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti uvádzajú žalobkyne, nemajú za cieľ preukázať, že napadnuté rozhodnutie prekračuje hranice toho, čo bolo primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného jeho prijatím, a to určiť dodatočné náklady, ktoré vznikli len z dôvodu pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli, ktorých náhrada zo strany Komisie je z tohto dôvodu odôvodnená.

70 V dôsledku toho treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako neúčinný a nie je potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti, ktorú spochybňuje Komisia, alebo prijať na základe článku 89 ods. 3 písm. d) rokovacieho poriadku opatrenie na zabezpečenie priebehu konania navrhované žalobkyňami.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri výklade pojmu „dodatočné náklady“ v zmysle rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P), a na nesprávnom posúdení

71 Tretí žalobný dôvod je v podstate založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa mala dopustiť Komisia pri výklade pojmu „dodatočné náklady“ v zmysle bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), a na nesprávnom posúdení, ktoré viedlo túto inštitúciu k zamietnutiu náhrady odmeny advokáta v plnej výške požadovanej žalobkyňami.

72 Pokiaľ ide o údajné nesprávne právne posúdenie, žalobkyne tvrdia, že stanovisko Komisie, podľa ktorého odmena advokáta v zásade nepredstavuje „dodatočné náklady“ v zmysle bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), z dôvodu, že by boli vynaložené aj v prípade, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň, je nedôvodné. Takýto výklad pojmu „dodatočné náklady“ by bol príliš reštriktívny a bol by v rozpore s vyššie uvedeným rozsudkom.

73 Pokiaľ ide o údajné nesprávne posúdenie, žalobkyne vysvetľujú, že pokračovanie inšpekcie v priestoroch Komisie im spôsobilo značné ťažkosti, keďže v Bruseli nemajú prevádzkareň a nemohli tam na dlhšie obdobie vyslať svojich kľúčových zamestnancov. Vzhľadom na tieto ťažkosti boli žalobkyne nútené poveriť ďalšiu advokátsku kanceláriu, ktorá má kanceláriu na mieste, nad rámec rakúskej advokátskej kancelárie, ktorá im zvyčajne pomáha. Využitie týchto dodatočných advokátov viedlo ku vzniku dodatočných nákladov, ktorým by sa dalo vyhnúť, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň, pretože v takom prípade by takáto inšpekcia netrvala tak dlho. Podľa žalobkýň teda odmena fakturovaná týmito advokátmi predstavuje v plnej výške „dodatočné náklady“.

74 Žalobkyne totiž tvrdia, že ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, mali by na zabezpečenie jej pokračovania k dispozícii potrebných viacjazyčných zamestnancov s dostatočným právnym vzdelaním, ktoré naopak v Bruseli zabezpečiť nemohli. Títo zamestnanci mohli byť pridelení na inšpekciu na základe systému striedania, takže žalobkyne by mohli úplne interne zabezpečiť pokračovanie inšpekcie a na advokátov by sa museli obrátiť len príležitostne.

75 Žalobkyne napokon subsidiárne dodávajú, že ak by ich argumentácia nebola prijatá, v každom prípade by bolo potrebné sa domnievať, že náklady vynaložené na splnomocnenie druhej advokátskej kancelárie predstavujú „dodatočné náklady“, pretože žalobkyne by služby tejto kancelárie nevyužili, ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch.

76 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

77 V tejto súvislosti z rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), vyplýva, že možnosť Komisie pokračovať v kontrole obchodných kníh a iných záznamov podniku na základe článku 20 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1/2003 v jej priestoroch v Bruseli je podmienená zistením, že takéto pokračovanie nespôsobuje žiadne porušenie práva na obhajobu a nepredstavuje ďalší zásah do práv dotknutých podnikov v porovnaní s právom, ktoré je vlastné vykonaniu inšpekcie v ich priestoroch. Pritom by sa musel konštatovať takýto zásah, ak by pokračovanie v tejto inšpekcii v priestoroch Komisie v Bruseli spôsobilo podniku, ktorého sa inšpekcia týkala, dodatočné náklady, ktoré vznikli len z dôvodu tohto pokračovania. Z uvedeného

vyplýva, že ak toto pokračovanie môže viesť k takýmto dodatočným nákladom, Komisia k nemu môže pristúpiť len pod podmienkou, že súhlasí s vrátením týchto nákladov, ak jej dotknutý podnik v tomto zmysle predložil riadne odôvodnenú žiadosť.

78 V prejednávanej veci vzniká otázka, či sa Komisia tým, že odmietla nahradiť žalobkyniam v plnej výške odmenu advokáta, ktorá im vznikla za služby poskytnuté v súvislosti s inšpekciou vykonávanou v priestoroch Komisie v Bruseli, dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho posúdenia, ako tvrdia žalobkyne.

79 Pokiaľ ide o údajné nesprávne právne posúdenie, treba pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí, s prihliadnutím na predchádzajúcu korešpondenciu so žalobkyňami, vyložila pojem „dodatočné náklady“ v zmysle bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), tak, že v zásade nezahŕňa odmenu advokáta spojenú s pokračovaním inšpekcie v jej priestoroch, pretože podľa nej ide o náklady, ktoré by dotknutému podniku vznikli v každom prípade, ak by inšpekcia pokračovala v jeho priestoroch.

80 V tejto súvislosti vyplýva z bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571) (pozri bod 77 vyššie), že na to, aby bolo možné určité náklady kvalifikovať ako „dodatočné náklady, ktoré vznikli [len] z dôvodu… [pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli]“, musia byť splnené dve kritériá.

81 Po prvé treba teda overiť, či náklady, ktorých náhradu požadujú žalobkyne, možno z hľadiska tejto judikatúry kvalifikovať ako „dodatočné“.

82 Z použitia prídavného mena „dodatočné“ treba vyvodiť, že dotknutými nákladmi sú náklady, ktoré sú doplňujúcimi vo vzťahu k predchádzajúcemu podrobnému a faktickému referenčnému rámcu, ktorým je inšpekcia, ktorá sa uskutočnila v priestoroch dotknutého podniku. Musí teda ísť o náklady, ktoré dopĺňajú náklady, ktoré by vznikli pri inšpekcii v priestoroch dotknutého podniku.

83 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, ak by Súdny dvor mal v úmysle odkázať na plnú výšku nákladov vynaložených podnikom, ktoré by Komisia mala nahradiť z dôvodu rozhodnutia pokračovať v inšpekcii vo svojich priestoroch, nepoužil by v bode 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), prídavné meno „dodatočné“, ktoré predpokladá, že ide o iné náklady, než sú náklady, ktoré by podnik vynaložil, ak by inšpekcia pokračovala v jeho priestoroch.

84 Treba tiež poznamenať, že prídavné meno „dodatočné“ použité Súdnym dvorom nevyžaduje preukázanie neprimeranosti alebo prekročenie vynaložených nákladov, ale len dodatočnú povahu takýchto nákladov vo vzťahu k nákladom, ktoré by vznikli, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch dotknutého podniku.

85 Po druhé treba overiť, či náklady, ktorých náhradu požadujú žalobkyne, možno kvalifikovať ako náklady, ktoré vznikli „[len] z dôvodu…“ pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie, a to opäť s prihliadnutím na rozsudok zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

86 Z použitia výrazu „[len] z dôvodu…“ v bode 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), treba vyvodiť, že sa vyžaduje výlučná príčinná súvislosť medzi uvedenými nákladmi na jednej strane a pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie na druhej strane, čo žalobkyne napokon uznávajú v replike.

87 Z toho vyplýva, že uvedenými nákladmi sú náklady, ktoré vznikli výlučne z dôvodu pokračovania inšpekcie v priestoroch Komisie, čo má za následok, že náklady, ktoré by v každom prípade vznikli, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch dotknutého podniku, sú vylúčené.

88 Pokiaľ ide konkrétnejšie o odmenu advokáta, z vyššie uvedeného vyplýva, že iba „dodatočné“ odmeny, ktoré by nevznikli v prípade inšpekcie v priestoroch dotknutého podniku a ktoré súvisia výlučne s pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie, možno považovať za „dodatočné náklady“ v zmysle bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

89 V tejto súvislosti treba konštatovať, že rozhodnutie využiť služby advokáta počas inšpekcie vykonanej Komisiou na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 patrí do stratégie obhajoby dotknutého podniku, keďže uvedené ustanovenie mu neukladá, aby sa obrátil na advokáta (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2012, Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisia, T-357/06, EU:T:2012:488, bod 226). Z toho vyplýva, že ak sa dotknutý podnik rozhodne splnomocniť advokátov, aby mu počas takejto inšpekcie pomáhali, skutočnosť, že táto inšpekcia pokračuje v priestoroch Komisie, nič nemení na nákladoch týkajúcich sa odmeny advokáta. Pre takýto podnik, ktorý sa rozhodol využiť pri takejto inšpekcii pomoc advokátov, totiž v prípade, že sa Komisia rozhodne pokračovať v tejto inšpekcii vo svojich priestoroch, nepredstavuje odmena advokáta spojená s týmto pokračovaním vo všeobecnosti dodatočné náklady, keďže služby, ktoré majú advokáti poskytnúť, sú v zásade rovnaké bez ohľadu na miesto inšpekcie. Vzhľadom na to, že tieto služby by boli poskytnuté aj v prípade, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch dotknutého podniku, súvisiaca odmena advokáta v zásade nemá výlučnú príčinnú súvislosť s pokračovaním tejto inšpekcie v priestoroch Komisie.

90 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci sa žalobkyne rozhodli, že pri inšpekcii vykonávanej v jej priestoroch využijú pomoc advokátov, nie je preukázané, že existuje výlučná príčinná súvislosť medzi pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli a odmenou advokátov, ktorí im počas tejto inšpekcie pomáhali.

91 Vzhľadom na stratégiu obhajoby zvolenú žalobkyňami teda výklad pojmu „dodatočné náklady“ zo strany Komisie v tom zmysle, že v zásade vylučuje odmenu advokáta účtovanú za služby poskytnuté v rámci pokračovania inšpekcie v jej priestoroch, keďže táto odmena by bola vznikla aj v prípade, ak by inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň, nie je na rozdiel od tvrdení žalobkýň ani nedôvodný, ani v rozpore s rozsudkom zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

92 Okrem toho treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, výklad pojmu „dodatočné náklady“ podaný Komisiou nie je ani reštriktívny, najmä vzhľadom na rozsudok zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

93 Z napadnutého rozhodnutia vykladaného s prihliadnutím na korešpondenciou so žalobkyňami totiž vyplýva, že Komisia kategoricky nevylučuje, že určité odmeny advokáta možno považovať za „dodatočné náklady“. Komisia len vyžaduje, aby dotknutý podnik preukázal, že služby advokáta, na ktoré sa vzťahuje odmena, ktorej náhradu požaduje, by neboli poskytnuté, ak by inšpekcia

pokračovala v priestoroch tohto podniku, čo nie je vôbec neprimerané. Z bodu 90 rozsudku zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia (C-606/18 P, EU:C:2020:571), totiž vyplýva, že Komisia pristúpi k náhrade dodatočných nákladov, ak jej dotknutý podnik predloží v tomto zmysle „riadne odôvodnenú“ žiadosť.

94 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyniam sa nepodarilo preukázať, že výklad pojmu „dodatočné náklady“ poskytnutý Komisiou v napadnutom rozhodnutí predstavoval nesprávne právne posúdenie.

95 Pokiaľ ide o údajné nesprávne posúdenie, treba na úvod uviesť, že žalobkyne v rámci konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia, požadovali od Komisie v plnej výške náhradu odmeny advokáta vynaloženej v rámci pokračovania inšpekcie v priestoroch tejto inštitúcie len v plnej výške, pričom sa opierali o scenár, že ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, bola by zabezpečená úplne interne ich viacjazyčnými zamestnancami s dostatočným právnym vzdelaním. Vzhľadom na to, že v rámci tohto scenára by podľa žalobkýň vďaka tomuto úplne internému zabezpečeniu pokračovania inšpekcie nevznikla nijaká odmena advokáta, tvrdia, že odmena advokáta spojená s pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli predstavuje v plnej výške „dodatočné náklady“, ktoré musí Komisia nahradiť.

96 V tejto súvislosti treba najprv konštatovať, že scenár úplne interného zabezpečenia pokračovania inšpekcie nezodpovedá priebehu inšpekcie v priestoroch žalobkýň, ktorá sa u nich uskutočnila v marci 2023, kde im ako vo Fuschl am See, tak aj v Amsterdame a Paríži nepretržite pomáhali advokáti. V tejto súvislosti, ako správne uvádza Komisia, žalobkyne platne nepreukázali, že by sa po tom, čo im počas celej doby inšpekcie v ich priestoroch pomáhali advokáti, boli schopné zorganizovať tak, aby mohli úplne interne zabezpečiť pokračovanie inšpekcie, ak by táto inšpekcia pokračovala v ich priestoroch.

97 Ďalej hoci žalobkyne tvrdia, že ich zamestnanci by boli schopní samostatne zabezpečiť pokračovanie inšpekcie, ak by pokračovala v ich priestoroch, žiadnym spôsobom nevysvetlili dôvod, prečo týchto zamestnancov nevyužili, aby účinne zabezpečili pokračovanie inšpekcie v priestoroch Komisie v Bruseli, či už osobnou prítomnosťou alebo na diaľku, najmä uplatnením systému striedania. Treba pritom konštatovať, že hoci niektorí zamestnanci žalobkýň boli prítomní v Bruseli, do priestorov Komisie sa ani nedostavili. Táto skutočnosť potvrdzuje stanovisko Komisie, že úplne interné zabezpečenie pokračovania inšpekcie nebolo pravdepodobné, takže žalobkyne by požadovali prítomnosť advokátov, ak by táto inšpekcia pokračovala v ich priestoroch.

98 Napokon treba tiež uviesť, že samotné žalobkyne viackrát pripustili, ako v korešpondencii s Komisiou pred prijatím napadnutého rozhodnutia, tak aj v rámci tohto konania, že ak by inšpekcia pokračovala v ich priestoroch, obrátili by sa na advokátov aspoň príležitostne. Žalobkyne by si teda protirečili, ak by tvrdili, že by úplne interne zabezpečili pokračovanie inšpekcie bez akejkoľvek pomoci advokátov v prípade, ak by táto inšpekcia pokračovala na mieste.

99 Komisia sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí vykladanom s prihliadnutím na predchádzajúcu korešpondenciu so žalobkyňami konštatovala, že predpoklad úplne interného zabezpečenia pokračovania inšpekcie, ak by pokračovala v priestoroch žalobkýň, na základe ktorého žalobkyne požiadali o náhradu odmeny advokáta spojenej s pokračovaním inšpekcie v priestoroch Komisie v plnej výške, nie je pravdepodobný a zamietla ho. Okrem toho treba poznamenať, že Komisia nikdy netvrdila, že by miera pomoci poskytovanej advokátmi bola

počas celého obdobia inšpekcie rovnaká, ak by táto inšpekcia pokračovala v priestoroch žalobkýň. Komisia sa len správne domnievala, že v takejto situácii by žalobkyne aj naďalej, prinajmenšom do určitej miery, využívali pomoc advokátov.

100 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie uvádzané subsidiárne žalobkyňami, podľa ktorého náklady vzniknuté z dôvodu splnomocnenia druhej advokátskej kancelárie treba prinajmenšom považovať za „dodatočné náklady“, treba konštatovať, že v priebehu konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia, sa žalobkyne nikdy nepokúsili preukázať, že iba niektoré odmeny advokáta boli nahraditeľné, a nikdy nepožadovali čiastočnú náhradu takejto odmeny. A to napriek tomu, že Komisia ich listom na účely posúdenia, či odmenu advokáta, ktorej náhrada sa požadovala, možno čiastočne považovať za „dodatočné náklady“, výslovne požiadala, aby poskytli „úplný opis odmeny advokáta, vrátane mien advokátov, odpracovaných hodín, uplatniteľnej hodinovej sadzby, opisu poskytnutého poradenstva a odôvodnenie, že toto poradenstvo bolo poskytnuté výlučne na účely pokračovania inšpekcie, a nie pre každú inšpekciu vykonanú na mieste“. Žalobkyne, ktoré vždy trvali na svojom stanovisku smerujúcemu iba k plnej výške náhrady požadovanej odmeny advokáta, Komisii takýto opis nikdy neposkytli.

101 Za týchto podmienok nemožno Komisii vytýkať, že žalobkyniam v napadnutom rozhodnutí nepriznala čiastočnú náhradu odmeny advokáta, ako je odmena, ktorá vznikla v rámci splnomocnenia druhej advokátskej kancelárie so sídlom v Bruseli.

102 Okrem toho treba uviesť, že v priebehu tohto konania žalobkyne v odpovedi ako na písomné, tak aj na ústne otázky Všeobecného súdu výslovne potvrdili, že sa domáhajú náhrady odmeny advokáta Komisiou len v plnej výške a nemôžu sa uspokojiť s jej čiastočnou náhradou.

103 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenie uvádzané subsidiárne žalobkyňami, v rámci ktorého žalobkyne tvrdia, že niektoré odmeny advokátov, ktoré vynaložili, by sa mali považovať prinajmenšom za „dodatočné náklady“, treba považovať za nedôvodné a treba ho zamietnuť, pričom nie je potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti, ktorú Komisia spochybňuje.

104 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba zamietnuť tretí žalobný dôvod, ako aj žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

105 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora zasadajúca v päťčlennom zložení)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Red Bull GmbH, Red Bull France SASU a Red Bull Nederland BV sú povinné nahradiť trovy konania.**

Buttigieg Schwarcz Kăncheva

Tichy-Fisslberger Bestagno

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. apríla 2026.

Podpisy